

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2016/2134 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 23 noiembrie 2016

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului ⁽²⁾ a fost adoptat în 2005 și a intrat în vigoare la 30 iulie 2006. Ca răspuns la cererile adresate de Parlamentul European în 2010 ⁽³⁾ și având în vedere constatările că medicamentele exportate din Uniune au fost utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală într-o țară terță, listele bunurilor enumerate în anexele II și III la regulamentul respectiv, a căror comercializare este interzisă sau modificată, au fost modificate prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1352/2011 al Comisiei ⁽⁴⁾. Comisia, asistată de un grup de experți, a reexaminat necesitatea aducerii unor noi modificări Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 și anexelor la acesta. În iulie 2014, anexele II și III au fost modificate în consecință prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 775/2014 al Comisiei ⁽⁵⁾.
- (2) Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) a dobândit forță juridică obligatorie odată cu intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona la 1 decembrie 2009. Definiția torturii în Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 a fost preluată din Convenția din 1984 împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și continuă să fie valabilă. Definiția „altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante”, care nu se găsește în convenția respectivă, ar trebui să fie modificată pentru a fi aliniată cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. De asemenea, este necesar să se clarifice înțelesul noțiunii de „sanțiuni legitime” în definițiile privind „tortura” și „alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante”, luând în considerare politica Uniunii privind pedeapsa capitală.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 4 octombrie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 noiembrie 2016.

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO L 200, 30.7.2005, p. 1).

⁽³⁾ Rezoluția Parlamentului European din 17 iunie 2010 referitoare la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO C 236 E, 12.8.2011, p. 107).

⁽⁴⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1352/2011 al Comisiei din 20 decembrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO L 338, 21.12.2011, p. 31).

⁽⁵⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 775/2014 al Comisiei din 16 iulie 2014 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO L 210, 17.7.2014, p. 1).

- (3) Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 stabilește un sistem de autorizare a exportului care este destinat să împiedice utilizarea bunurilor enumerate în anexa III la regulamentul respectiv în vederea utilizării pentru a aplica pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.
- (4) Sistemul de autorizare a exportului nu ar trebui să depășească ceea ce este proporțional. Prin urmare, acesta ar trebui să nu împiedice exporturile de medicamente utilizate pentru scopuri terapeutice legitime.
- (5) Având în vedere diferențele dintre pedeapsa capitală, pe de o parte, și tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, pe de altă parte, este necesar să se stabilească un sistem specific de autorizare a exportului, cu scopul de a împiedica utilizarea anumitor bunuri pentru a aplica pedeapsa capitală. Un astfel de sistem ar trebui să țină seama de faptul că o serie de țări au abolit pedeapsa capitală pentru toate infracțiunile și și-au asumat un angajament internațional cu privire la acest aspect. Întrucât există riscul de re-export către țări care nu au făcut acest lucru, ar trebui să se impună anumite condiții și cerințe atunci când se autorizează exporturile către țările care au abolit pedeapsa capitală. Prin urmare, este oportun să se acorde o autorizație generală de export pentru exporturile către țările care au abolit pedeapsa capitală pentru toate infracțiunile și au confirmat respectiva abolire printr-un angajament internațional.
- (6) În cazul în care o țară nu a abolit pedeapsa capitală pentru toate infracțiunile și nu a confirmat respectiva abolire printr-un angajament internațional, autoritățile competente ar trebui, atunci când examinează o cerere pentru emiterea unei autorizații de export, să verifice dacă există riscul ca utilizatorul final din țara de destinație să folosească bunurile exportate pentru astfel de pedepse. Ar trebui să se impună condiții și cerințe corespunzătoare pentru a controla vânzările sau transferurile către terți de către utilizatorul final. În cazul în care au loc mai multe transferuri între același exportator și utilizator final, autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a revizui statutul utilizatorului final în mod periodic, de exemplu o dată la șase luni, mai degrabă decât de fiecare dată când se acordă o autorizație de export pentru un transfer, fără a aduce atingere dreptului autorităților competente de a anula, a suspenda, a modifica sau a revoca o autorizație de export în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, în cazul în care acest lucru se justifică.
- (7) Pentru a limita sarcina administrativă pentru exportatori, autoritățile competente ar trebui să poată acorda unui exportator o autorizație globală pentru toate transferurile de medicamente de la exportator către un anumit utilizator final pe o perioadă de timp determinată, specificând, atunci când este necesar, o cantitate corespunzătoare utilizării normale a unor astfel de bunuri de către utilizatorul final. O astfel de autorizație ar putea, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, să fie valabilă de la un an până la trei ani, cu posibilitatea unei prelungiri de până la doi ani.
- (8) Acordarea unei autorizații globale ar fi adecvată, de asemenea, în cazul în care un producător intenționează să exporte medicamente care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 către un distribuitor dintr-o țară care nu a abolit pedeapsa capitală, cu condiția ca exportatorul și distribuitorul să fi încheiat un acord cu forță juridică obligatorie care prevede ca distribuitorul să aplice un set adecvat de măsuri pentru a se asigura că medicamentele nu vor fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală.
- (9) Lista bunurilor pentru care este necesară o autorizație în vederea exportului, pentru a împiedica utilizarea lor în aplicarea pedepsei capitale, ar trebui să conțină numai bunuri ce au fost folosite pentru pedeapsa capitală într-o țară terță care nu a abolit această pedeapsă, precum și bunuri aprobate de țări terțe pentru utilizarea lor în aplicarea pedepsei capitale, fără ca acestea să fi fost folosite deja în acest scop. Lista nu ar trebui să conțină bunuri neletale, care nu sunt esențiale pentru executarea unei persoane condamnate, cum ar fi mobilierul obișnuit care se poate instala și într-o sală de execuții.
- (10) Medicamentele care fac obiectul Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 pot fi supuse controalelor în conformitate cu convențiile internaționale privind stupefiantele și substanțele psihotrope, cum ar fi Convenția din 1971 privind substanțele psihotrope. Întrucât astfel de controale nu sunt aplicate pentru a împiedica utilizarea medicamentelor relevante în scopul aplicării pedepsei capitale, ci pentru a preveni traficul ilicit de droguri, controlul exporturilor în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 ar trebui să fie aplicat în plus față de controalele internaționale. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să fie încurajate să utilizeze o procedură unică pentru a aplica ambele sisteme de control.
- (11) Pentru a limita sarcina administrativă pentru exportatori, autoritățile competente ar trebui să poată acorda unui exportator o autorizație globală în ceea ce privește bunurile enumerate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, pentru a împiedica utilizarea bunurilor respective în scopul torturii sau al altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

- (12) Controalele privind exporturile în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 nu ar trebui să se aplice bunurilor al căror export este reglementat în conformitate cu Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului ⁽¹⁾, Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului ⁽²⁾ și Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (13) Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 interzice exportul și importul bunurilor enumerate în anexa II la respectivul regulament și acordarea de asistență tehnică în legătură cu aceste bunuri. Dacă aceste bunuri se află în țări terțe, este necesar să se interzică brokerilor, în cadrul Uniunii, furnizarea de servicii de intermediere în legătură cu aceste bunuri, pentru că acestea nu au nicio altă utilizare practică decât în vederea aplicării pedepsei capitale, a torturii sau a altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Interzicerea prestării unor astfel de servicii de intermediere ar servi la protejarea moralității publice și la respectarea principiilor demnității umane, care constituie fundamentul valorilor europene consacrate în Tratatul privind Uniunea Europeană și în Cartă.
- (14) Furnizarea de servicii de intermediere și furnizarea de asistență tehnică în legătură cu bunurile enumerate în anexa III sau anexa IIIa la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 ar trebui să facă obiectul unei autorizații prealabile, pentru a împiedica serviciile de intermediere sau asistența tehnică să contribuie la utilizarea bunurilor la care acestea se referă în scopul aplicării pedepsei capitale, torturii sau altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.
- (15) Serviciile de intermediere și asistența tehnică în privința cărora prezentul regulament impune o autorizație prealabilă ar trebui să fie cele furnizate în cadrul Uniunii, și anume pe teritoriile din domeniul de aplicare teritorială a tratatelor, inclusiv spațiul aerian și orice aeronavă sau navă maritimă aflată sub jurisdicția unui stat membru.
- (16) Atunci când autorizează furnizarea de asistență tehnică în legătură cu bunurile enumerate în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, autoritățile competente ar trebui să depună eforturi pentru a garanta că asistența tehnică și eventualele măsuri de formare pentru utilizarea acestor bunuri, care ar fi organizate sau oferite în legătură cu asistența tehnică pentru care este solicitată autorizarea, sunt furnizate astfel încât să promoveze standarde de aplicare a legii care respectă drepturile omului și contribuie la prevenirea torturii și a altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.
- (17) Întrucât bunurile enumerate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 nu au nicio altă utilizare practică decât pentru aplicarea pedepsei capitale, a torturii sau a altor pedepse și tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, este necesar să li se interzică brokerilor și furnizorilor de asistență tehnică să ofere țărilor terțe măsuri de formare pentru utilizarea acestor bunuri, precum și să se interzică atât promovarea unor astfel de bunuri în cadrul târgurilor sau al expozițiilor din Uniune, cât și vânzarea sau cumpărarea de spațiu publicitar în presa scrisă sau pe internet și de timp de difuzare de publicitate la televiziune sau radio în legătură cu aceste bunuri.
- (18) Pentru a împiedica operatorii economici să extragă beneficii din transportul de bunuri care tranzitează teritoriul vamal al Uniunii pentru a fi livrate într-o țară terță și care sunt menite pentru a fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, este necesar să fie interzis transportul de astfel de bunuri pe teritoriul Uniunii, dacă acestea sunt incluse în anexa II sau, dacă operatorul economic în cauză cunoaște scopul în care vor fi utilizate aceste bunuri, dacă acestea sunt enumerate în anexa III sau anexa IIIa la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005.
- (19) Este necesar să se precizeze faptul că statele membre pot să aplice măsuri care limitează furnizarea de anumite servicii în legătură cu bunurile enumerate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, cu respectarea normelor aplicabile ale Uniunii.
- (20) În timp ce autoritățile vamale ar trebui să schimbe anumite informații cu alte autorități vamale prin intermediul sistemului de gestionare a riscurilor în domeniul vamal în conformitate cu legislația vamală a Uniunii, autoritățile competente menționate la articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 ar trebui să schimbe anumite informații cu alte autorități competente în conformitate cu articolul 11 din respectivul regulament. Este adecvat ca autoritățile competente să fie obligate să recurgă la un sistem securizat și criptat pentru schimbul de informații

⁽¹⁾ Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L 335, 13.12.2008, p. 99).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare (JO L 134, 29.5.2009, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții (JO L 94, 30.3.2012, p. 1).

privind deciziile de respingere, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Pentru aceasta, Comisia ar trebui să pună la dispoziție o nouă funcționalitate în configurația sistemului existent instituit în temeiul articolului 19 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 428/2009.

- (21) Este necesar să se precizeze că, în măsura în care vizează datele cu caracter personal, prelucrarea și schimbul de informații ar trebui să respecte normele aplicabile privind prelucrarea și schimbul de date cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (22) În vederea adoptării dispozițiilor necesare pentru aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1236/2005, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor noi IIIa, IIIb, VI și VII la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Se reamintește faptul că Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ a delegat Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE în ceea ce privește modificarea anexelor I, II, III, IV și V la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽⁴⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei, însărcinate cu pregătirea actelor delegate.
- (23) Pentru a permite Uniunii să reacționeze rapid atunci când sunt create noi bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și atunci când există un risc clar și imediat ca aceste bunuri să fie folosite în scopuri ce presupun astfel de încălcări ale drepturilor omului, este necesar să se prevadă aplicarea imediată a actului relevant al Comisiei, în cazul în care, atunci când se aduce o modificare la anexa II sau III la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, există motive imperioase de urgență pentru o astfel de modificare. Pentru a permite Uniunii să reacționeze rapid atunci când una sau mai multe țări terțe fie aprobă anumite bunuri în vederea utilizării lor pentru aplicarea pedepsei capitale, fie acceptă sau încalcă un angajament internațional de a abolii pedeapsa capitală în cazul tuturor infracțiunilor, este necesar să se prevadă aplicarea imediată a actului relevant al Comisiei, în cazul în care, atunci când se aduce o modificare la anexa IIIa sau IIIb la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, există motive imperioase de urgență care impun acest lucru. În cazul în care se aplică procedura de urgență, este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (24) Ar trebui creat un grup de coordonare. Acest grup ar trebui să servească drept platformă în cadrul căreia experții statelor membre și Comisia să poată proceda la schimburi de informații cu privire la practicile administrative și la discuții privind interpretarea prezentului regulament, aspectele tehnice legate de bunurile enumerate în anexe, evoluțiile legate de prezentul regulament și alte chestiuni care pot apărea. Grupul poate discuta, în special, chestiuni legate de caracterul și efectul urmărit al bunurilor, disponibilitatea acestor bunuri în țările terțe și chestiuni privind faptul dacă bunurile sunt concepute în mod specific sau sunt modificate pentru a fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală sau pentru tortură și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante. Dacă decide să consulte grupul atunci când pregătește acte delegate, Comisia ar trebui să facă acest lucru în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (25) Comisia nu achiziționează echipamente în scopul asigurării respectării legii, deoarece aceasta nu este responsabilă pentru menținerea legii și a ordinii, pentru procedurile în materie penală sau pentru executarea hotărârilor judecătorești în materie penală. Prin urmare, ar trebui să se stabilească o procedură pentru a se asigura furnizarea către Comisie a informațiilor privind echipamentele și produsele pentru asigurarea respectării legii, comercializate în Uniune, neincluse în liste, pentru a asigura faptul că listele bunurilor a căror comercializare este interzisă sau controlată sunt actualizate pentru a ține seama de noile evoluții. Atunci când adresează cererea Comisiei, statul membru solicitant ar trebui să transmită și celorlalte state membre cererea sa privind adăugarea de bunuri la anexa II, anexa III sau anexa IIIa la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 37/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 ianuarie 2014 de modificare a anumitor regulamente privind politica comercială comună în ceea ce privește procedurile de adoptare a anumitor măsuri (JO L 18, 21.1.2014, p. 1).

⁽⁴⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (26) Pentru a acorda operatorilor economici și autorităților competente o perioadă de timp în care să solicite și să acorde autorizațiile necesare, ar trebui prevăzută o scurtă perioadă tranzitorie pentru aplicarea noilor măsuri de control al serviciilor de intermediere și al asistenței tehnice,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament stabilește normele Uniunii care reglementează comerțul cu țările terțe având ca obiect bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală sau în scopul torturii sau altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, precum și normele care reglementează furnizarea de servicii de intermediere, de asistență tehnică, de formare și de publicitate în legătură cu astfel de bunuri.”

2. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

- (a) literele (a), (b), (c), (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) «tortură» înseamnă orice act prin care unei persoane i se cauzează durere sau suferințe acute, fizice sau mentale, în mod intenționat, în scopul de a obține de la aceasta sau de la o terță persoană informații sau mărturisiri, de a o pedepsi pentru un act pe care aceasta sau o terță persoană l-a săvârșit sau este bănuită a-l fi săvârșit, de a o intimida sau a o constrânge sau de a intimida sau a constrânge o terță persoană, sau pentru orice alt motiv bazat pe orice formă de discriminare, în cazul în care durerea sau suferințele respective sunt provocate de către, la inițiativa sau cu consimțământul sau acceptul unui funcționar public sau al unei alte persoane care acționează în calitate oficială. Acest termen nu include, cu toate acestea, durerea sau suferințele care rezultă exclusiv din sancțiuni legitime sau care sunt inerente sau conexe unor astfel de sancțiuni. Pedeapsa capitală nu este considerată în niciun caz o sancțiune legitimă;

(b) «alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante» înseamnă orice act prin care unei persoane i se cauzează durere sau suferințe, fizice sau mentale, ce ating un nivel minim de severitate, în cazul în care durerea sau suferințele respective sunt provocate de către, la inițiativa sau cu consimțământul ori acceptul unui funcționar public sau al unei alte persoane care acționează în calitate oficială. Acest termen nu include, cu toate acestea, durerea sau suferințele care rezultă exclusiv din sancțiuni legitime sau care sunt inerente sau conexe unor astfel de sancțiuni. Pedeapsa capitală nu este considerată în niciun caz o sancțiune legitimă;

(c) «autoritate însărcinată cu aplicarea legii» înseamnă orice autoritate responsabilă de prevenirea, depistarea, investigarea, combaterea și pedepsirea infracțiunilor, ceea ce cuprinde dar nu se limitează la poliție, precum și orice procuror, orice autoritate judiciară, orice autoritate penitenciară publică sau privată și, după caz, oricare dintre forțele de securitate a statului și autorități militare;

(d) «export» înseamnă orice scoatere a bunurilor de pe teritoriul vamal al Uniunii, inclusiv orice scoatere a bunurilor care trebuie să facă obiectul unei declarații la vamă și orice scoatere a bunurilor care au fost depozitate într-o zonă liberă în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*);

(e) «import» înseamnă orice introducere a bunurilor pe teritoriul vamal al Uniunii, inclusiv orice depozitare temporară, orice plasare în zonă liberă, orice plasare într-un regim special și orice punere în liberă circulație în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 952/2013;

(*) Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).”;

- (b) literele (h) și (i) se înlocuiesc cu următorul text:

„(h) «autoritate competentă» înseamnă o autoritate a unuiu dintre statele membre, enumerate în anexa I, care, în conformitate cu articolul 8, este abilitată să decidă cu privire la o cerere de autorizare sau să interzică unui exportator să utilizeze autorizația generală de export a Uniunii;

(i) «solicitant» înseamnă:

1. exportatorul, în cazul exporturilor menționate la articolul 3, 5 sau 7b;
2. persoana fizică sau juridică, entitatea sau organismul care transportă bunurile pe teritoriul vamal al Uniunii, în cazul tranzitului menționat la articolul 4a;
3. furnizorul de asistență tehnică, în cazul furnizării de asistență tehnică menționată la articolul 3;
4. muzeul în care vor fi expuse bunurile, în cazul importurilor și al furnizării de asistență tehnică menționate la articolul 4; și
5. furnizorul de asistență tehnică sau brokerul, în cazul furnizării de asistență tehnică menționată la articolul 7a, sau de servicii de intermediere menționate la articolul 7d;”;

(c) se adaugă următoarele litere:

„(j) «teritoriul vamal al Uniunii» înseamnă teritoriul în înțelesul articolului 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013;

(k) «servicii de intermediere» înseamnă:

1. negocierea sau pregătirea tranzacțiilor privind achiziționarea, vânzarea sau furnizarea de bunuri relevante dinspre o țară terță către oricare altă țară terță; sau
2. vânzarea sau cumpărarea de bunuri relevante care se află în țări terțe, în vederea transferului lor către o altă țară terță.

În sensul prezentului regulament, prestarea în exclusivitate de servicii auxiliare este exclusă din această definiție. Serviciile auxiliare sunt transportul, serviciile financiare, asigurarea sau reasigurarea sau publicitatea sau promovarea cu caracter general;

(l) «broker» înseamnă orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism, inclusiv un parteneriat, rezident sau stabilit într-un stat membru, care furnizează serviciile definite la litera (k) de pe teritoriul Uniunii, orice persoană fizică având cetățenia unui stat membru, indiferent de locul său de reședință, care furnizează astfel de servicii de pe teritoriul Uniunii și orice persoană juridică, entitate sau organism înregistrat sau constituit în temeiul legislației unui stat membru, indiferent de locul în care este stabilit, care furnizează astfel de servicii de pe teritoriul Uniunii;

(m) «furnizor de asistență tehnică» înseamnă orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism, inclusiv un parteneriat, rezident sau stabilit într-un stat membru, care furnizează, de pe teritoriul Uniunii, asistența tehnică definită la litera (f), orice persoană fizică având cetățenia unui stat membru, indiferent de locul său de reședință, care furnizează astfel de asistență de pe teritoriul Uniunii și orice persoană juridică, entitate sau organism înregistrat sau constituit în temeiul legislației unui stat membru, indiferent de locul în care este stabilit, care furnizează astfel de asistență de pe teritoriul Uniunii;

(n) «exportator» înseamnă orice persoană fizică sau juridică, entitate sau organism, inclusiv un parteneriat, în numele căruia se face o declarație de export, mai precis persoana, entitatea sau organismul care, în momentul acceptării declarației de export, deține un contract cu destinatarul din țara terță în cauză și are competența necesară pentru a decide expedierea bunurilor în afara teritoriului vamal al Uniunii. În cazul în care nu a fost încheiat un astfel de contract sau în cazul în care titularul contractului nu acționează în nume propriu, prin exportator se înțelege persoana, entitatea sau organismul care are competența necesară pentru a decide expedierea bunurilor în afara teritoriului vamal al Uniunii. În cazul în care dreptul de a dispune de bunuri aparține unei persoane, entități sau organism rezident sau stabilit în afara Uniunii în temeiul respectivului contract, exportatorul este considerat a fi partea contractantă rezidentă sau stabilită în Uniune;

(o) «autorizație generală de export a Uniunii» înseamnă o autorizație pentru exporturi astfel cum sunt definite la litera (d) către anumite țări, care este disponibilă pentru toți exportatorii care îndeplinesc condițiile și cerințele de utilizare enumerate în anexa IIIb;

(p) «autorizație individuală» înseamnă o autorizație acordată:

1. unui anumit exportator pentru exporturile definite la litera (d) către un utilizator final sau destinatar dintr-o țară terță și care acoperă unul sau mai multe bunuri;

2. unui anumit broker pentru furnizarea de servicii de intermediere definite la litera (k) către un utilizator final sau destinatar dintr-o țară terță și care acoperă unul sau mai multe bunuri; ori
 3. unei persoane fizice sau juridice, unei entități sau unui organism care transportă bunuri pe teritoriul vamal al Uniunii în scopul tranzitului definit la litera (s);
- (q) «autorizație globală» înseamnă o autorizație acordată unui anumit exportator sau broker cu privire la un tip de bunuri enumerate în anexa III sau în anexa IIIa, care poate fi valabilă pentru:
1. exporturi conform definiției de la litera (d) către unul sau mai mulți utilizatori finali specificați din una sau mai multe țări terțe specificate;
 2. exporturi conform definiției de la litera (d) către unul sau mai mulți distribuitori specificați din una sau mai multe țări terțe specificate, în cazul în care exportatorul este un producător de bunuri incluse la punctul 3.2 sau 3.3 din anexa III sau în secțiunea 1 din anexa IIIa;
 3. furnizarea de servicii de intermediere legate de transferul de bunuri aflate într-o țară terță către unul sau mai mulți utilizatori finali specificați din una sau mai multe țări terțe specificate;
 4. furnizarea de servicii de intermediere în legătură cu transferul de bunuri aflate într-o țară terță către unul sau mai mulți distribuitori specificați din una sau mai multe țări terțe specificate, în cazul în care brokerul este un producător de bunuri incluse la punctul 3.2 sau 3.3 din anexa III sau în secțiunea 1 din anexa IIIa;
- (r) «distribuitor» înseamnă un operator economic care desfășoară activități de vânzare cu ridicata a bunurilor enumerate la punctul 3.2 sau 3.3 din anexa III sau în secțiunea 1 din anexa IIIa, cum ar fi achiziționarea de astfel de bunuri de la producători ori păstrarea, furnizarea sau exportul bunurilor respective; activitățile de vânzare cu ridicata a unor astfel de bunuri nu includ achiziția de către un spital, o farmacie sau un cabinet medical în scopul unic al furnizării acestor bunuri către public;
- (s) «tranzit» înseamnă transportul unor bunuri din afara Uniunii pe teritoriul vamal al Uniunii, care trec pe teritoriul vamal al Uniunii pentru a ajunge la o destinație aflată în afara teritoriului vamal al Uniunii.”

3. La articolul 3, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Este interzis orice export de bunuri enumerate în anexa II, indiferent de proveniența acestor bunuri.

Anexa II cuprinde bunuri care nu au nicio altă utilizare practică decât cea de a aplica pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

Furnizorilor de asistență tehnică li se interzice să furnizeze asistență tehnică, contra plată sau nu, în legătură cu bunurile enumerate în anexa II oricărei persoane, entități sau organism dintr-o țară terță.”

4. La articolul 4, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Este interzis orice import de bunuri enumerate în anexa II, indiferent de proveniența acestor bunuri.

Este interzisă acceptarea de către orice persoană, entitate sau organism de pe teritoriul Uniunii a asistenței tehnice în legătură cu bunurile enumerate în anexa II, furnizată dintr-o țară terță, contra plată sau nu, de către orice persoană, entitate sau organism.”

5. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 4a

Interzicerea tranzitului

(1) Este interzis tranzitul tuturor bunurilor enumerate în anexa II.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), autoritatea competentă poate să autorizeze tranzitul bunurilor enumerate în anexa II, dacă se dovedește că, în țara lor de destinație, aceste bunuri vor fi utilizate exclusiv în scopul expunerii publice într-un muzeu, din motivul semnificației lor istorice.

*Articolul 4b***Interzicerea serviciilor de intermediere**

Este interzis ca un broker să furnizeze către orice persoană, entitate sau organism situat într-o țară terță, servicii de intermediere legate de bunurile enumerate în anexa II, indiferent de proveniența bunurilor respective.

*Articolul 4c***Interzicerea formării**

Este interzis ca un furnizor de asistență tehnică sau un broker să furnizeze către orice persoană, entitate sau organism situat într-o țară terță, formare în ceea ce privește utilizarea bunurilor enumerate în anexa II.

*Articolul 4d***Târgurile comerciale**

Este interzis ca o persoană fizică sau juridică, entitate sau organism, inclusiv un parteneriat, indiferent dacă are reședința sau este stabilit într-un stat membru sau nu, să prezinte sau să ofere spre vânzare în cadrul unei expoziții sau al unui târg organizat în Uniune un bun enumerat în anexa II, cu excepția cazului în care se dovedește că, având în vedere natura expoziției sau a târgului, prezentarea sau oferirea spre vânzare nu are loc nici în scopul vânzării sau furnizării bunurilor respective către vreo persoană, entitate sau organism dintr-o țară terță, nici nu promovează un astfel de demers.

*Articolul 4e***Publicitatea**

Este interzis ca o persoană fizică sau juridică, entitate sau organism, inclusiv un parteneriat, indiferent dacă are reședința sau este stabilit într-un stat membru sau nu, care vinde sau achiziționează spațiu sau timp de publicitate din Uniune, o persoană fizică ce este cetățean al unui stat membru care vinde sau achiziționează spațiu sau timp de publicitate din Uniune și o persoană juridică, o entitate sau un organism constituit în conformitate cu legislația unui stat membru care vinde sau achiziționează spațiu sau timp de publicitate din Uniune să vândă sau să achiziționeze de la o persoană, entitate sau organism dintr-o țară terță spațiu de publicitate în mass-media scrise sau pe internet sau timp de publicitate la televiziune sau radio în legătură cu bunurile enumerate în anexa II.

*Articolul 4f***Măsurile naționale**

(1) Fără a aduce atingere măsurilor Uniunii în vigoare, între care se numără și interzicerea discriminării pe motiv de naționalitate, statele membre pot adopta sau menține în vigoare măsuri naționale de limitare a transportului, serviciilor financiare, asigurării și reasigurării sau a publicității sau promovării la scară largă a bunurilor enumerate în anexa II.

(2) Statele membre adresează o notificare Comisiei cu privire la orice măsură adoptată în temeiul alineatului (1). Măsurile existente se notifică în termen de 17 februarie 2017. Măsurile noi, modificările și abrogările se notifică înainte de intrarea lor în vigoare.”

6. La articolul 5, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Pentru orice export de bunuri enumerate în anexa III, este necesară o autorizație, indiferent de proveniența bunurilor respective. Cu toate acestea, nu este necesară nicio autorizație pentru bunurile care nu fac decât să traverseze teritoriul vamal al Uniunii, și anume, bunurile care nu au primit o destinație sau o utilizare vamală aprobată altele decât regimul de tranzit extern în conformitate cu articolul 226 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, inclusiv depozitarea de bunuri non-UE într-o zonă liberă.

Anexa III cuprinde numai următoarele bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a aplica tortura sau alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante:

- (a) bunuri utilizate, în principal, pentru asigurarea respectării legii; și
- (b) bunuri care, ținând seama de caracteristicile lor tehnice și de concepere, prezintă un risc substanțial de utilizare în scopul torturii sau al altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

Anexa III nu cuprinde:

- (a) armele de foc reglementate de Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (*);
- (b) produsele cu dublă utilizare reglementate de Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului (**); și
- (c) bunuri reglementate de Poziția comună a Consiliului 2008/944/PESC (***).

(*) Regulamentul (UE) nr. 258/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind punerea în aplicare a articolului 10 din Protocolul Organizației Națiunilor Unite împotriva fabricării și traficului ilegale de arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și de muniții, adițional la Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate (Protocolul ONU privind armele de foc) și de stabilire a măsurilor privind autorizațiile de export, importul și tranzitul pentru arme de foc, piese și componente ale acestora, precum și muniții (JO L 94, 30.3.2012, p. 1).

(**) Regulamentul (CE) nr. 428/2009 al Consiliului din 5 mai 2009 de instituire a unui regim comunitar pentru controlul exporturilor, transferului, serviciilor de intermediere și tranzitului de produse cu dublă utilizare (JO L 134, 29.5.2009, p. 1).

(***) Poziția comună 2008/944/PESC a Consiliului din 8 decembrie 2008 de definire a normelor comune care reglementează controlul exporturilor de tehnologie și echipament militar (JO L 335, 13.12.2008, p. 99)."

7. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Deciziile privind cererile de autorizare pentru exportul de bunuri enumerate în anexa III se iau de către autoritățile competente, luând în considerare toate aspectele relevante, inclusiv, în special, dacă o cerere pentru un export identic în esență a fost respinsă de alt stat membru în ultimii trei ani, precum și aspecte privind utilizarea finală prevăzută și riscul de deturnare de la aceasta.”;

- (b) se adaugă următoarele alineate:

„(3) Se aplică următoarele norme pentru verificarea utilizării finale prevăzute și riscul de deturnare de la aceasta:

3.1. În cazul în care producătorul unui bun enumerat în anexa III punctul 3.2 sau 3.3 solicită o autorizație pentru exportul unor astfel de bunuri către un distribuitor, autoritatea competentă evaluează dispozițiile contractului încheiat de către producător și distribuitor, precum și măsurile pe care le iau aceștia pentru a se asigura că bunurile și, dacă e cazul, produsele în care acestea vor fi incluse nu vor fi utilizate pentru tortură sau alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

3.2. În cazul în care se solicită o autorizație pentru exportul de bunuri enumerate în anexa III punctul 3.2 sau 3.3 către un utilizator final, autoritatea competentă poate, atunci când evaluează riscul de deturnare, ține seama de dispozițiile contractuale aplicabile și de declarația privind utilizarea finală semnată de către utilizatorul final, în cazul în care există o astfel de declarație. În cazul în care nu există o declarație privind utilizarea finală, este responsabilitatea exportatorului să demonstreze identitatea utilizatorului final și modul în care vor fi utilizate bunurile. În cazul în care exportatorul nu furnizează suficiente informații privind utilizatorul final și utilizarea finală, se consideră că autoritatea competentă are motive întemeiate să creadă că bunurile ar putea fi utilizate pentru tortură sau alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

(4) În plus față de criteriile stabilite la alineatul (1), atunci când evaluează o cerere de autorizație globală, autoritatea competentă trebuie să ia în considerare aplicarea de către exportator de mijloace proporționale și adecvate și de proceduri care să asigure conformitatea cu dispozițiile și obiectivele prezentului regulament și cu termenii și condițiile de autorizare.”

8. Se introduce următorul articol:

„Articolul 6a

Interzicerea tranzitului

Este interzis ca o persoană fizică sau juridică, entitate sau organism, inclusiv un parteneriat, indiferent dacă are reședința sau este stabilit într-un stat membru sau nu, să efectueze tranzitul unor bunuri enumerate în anexa III dacă el sau ea știe că este prevăzut ca o parte din bunurile trimise să fie utilizate pentru acte de tortură sau alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, într-o țară terță.”

9. Se introduce următorul articol:

„Articolul 7a

Cererea de autorizație pentru anumite servicii

(1) Un furnizor de asistență tehnică sau un broker care furnizează unul din următoarele servicii către o persoană, entitate sau organism dintr-o țară terță, gratuit sau nu, are nevoie de o autorizație pentru:

(a) asistență tehnică în legătură cu bunurile enumerate în anexa III, indiferent de proveniența acestora; și

(b) servicii de intermediere privind bunurile enumerate în anexa III, indiferent de proveniența acestora.

(2) Pentru luarea deciziilor privind cererile de autorizare pentru furnizarea de servicii de intermediere privind bunurile enumerate în anexa III se aplică mutatis mutandis articolul 6.

Pentru luarea deciziilor privind cererile de autorizare pentru furnizarea de asistență tehnică în legătură cu bunurile enumerate în anexa III se țin seama de criteriile de la articolul 6 pentru a evalua:

(a) dacă asistența tehnică respectivă ar urma să fie furnizată către o persoană, entitate sau organism care ar putea folosi bunurile pentru care asistența tehnică este furnizată în scopul torturii sau al altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante; și

(b) dacă asistența tehnică respectivă ar urma să fie folosită pentru a repara, dezvolta, produce, testa, întreține sau asambla bunuri enumerate în anexa III sau pentru a furniza asistență tehnică către o persoană, entitate sau organism care ar putea folosi bunurile pentru care este furnizată în scopul torturii sau al altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante.

(3) Alineatul (1) nu se aplică în cazul furnizării de asistență tehnică în cazul în care

(a) asistența tehnică este furnizată unei autorități de punere în aplicare a legii dintr-un stat membru sau personalului militar sau civil dintr-un stat membru descris la articolul 5 alineatul (3) prima teză;

(b) asistența tehnică constă în furnizarea unor informații din domeniul public; sau

(c) asistența tehnică reprezintă minimumul necesar pentru instalarea, funcționarea, întreținerea sau repararea bunurilor enumerate în anexa III al căror export a fost autorizat de o autoritate competentă în conformitate cu prezentul regulament.

(4) În pofida alineatului (1), un stat membru poate menține în vigoare o interdicție privind furnizarea de servicii de intermediere legate de lanțuri de picioare, de lanțuri multiple și de dispozitive portabile cu energie electrostatică. În cazul în care un stat membru menține în vigoare o astfel de interdicție, acesta informează Comisia cu privire la măsurile adoptate în termen de 17 februarie 2017, precum și dacă măsurile respective sunt modificate sau abrogate.”

10. După articolul 7a se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL IIIa

Bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală

Articolul 7b

Obligația obținerii unei autorizații de export

(1) Este necesară o autorizație pentru orice export care implică bunurile enumerate în anexa IIIa, indiferent de proveniența bunurilor respective. Cu toate acestea, nu este necesară nicio autorizație pentru bunurile care nu fac decât să traverseze teritoriul vamal al Uniunii, și anume, bunurile care nu au primit o destinație sau o utilizare vamală aprobată altele decât regimul de tranzit extern în conformitate cu articolul 226 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, inclusiv depozitarea de bunuri non-UE într-o zonă liberă.

Anexa IIIa cuprinde numai bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală și care au fost aprobate sau efectiv utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală de către una sau mai multe țări terțe care nu au abolit pedeapsa capitală. Nu sunt incluse:

- (a) armele de foc reglementate de Regulamentul (UE) nr. 258/2012;
- (b) produsele cu dublă utilizare reglementate de Regulamentul (CE) nr. 428/2009; și
- (c) bunurile reglementate de Poziția comună 2008/944/PESC.

(2) În cazul în care exportul de medicamente necesită o autorizație de export în temeiul prezentului regulament și exportul respectiv face, de asemenea, obiectul unor cerințe de autorizare în conformitate cu convențiile internaționale privind controlul stupefiantelor și al substanțelor psihotrope, cum ar fi Convenția din 1971 privind substanțele psihotrope, statele membre pot folosi o procedură unică pentru a îndeplini obligațiile impuse de prezentul regulament și de convenția relevantă.

Articolul 7c

Criterii de acordare a autorizațiilor de export

(1) Deciziile privind cererile de autorizare pentru exportul de bunuri enumerate în anexa IIIa se iau de către autoritățile competente, luând în considerare toate aspectele relevante, inclusiv, în special, dacă o cerere pentru un export identic în esență a fost respinsă de alt stat membru în ultimii trei ani, precum și aspecte privind utilizarea finală prevăzută și riscul de deturnare de la aceasta.

(2) Autoritatea competentă nu acordă autorizația în cazul în care există motive întemeiate să creadă că bunurile enumerate în anexa IIIa ar putea fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală într-o țară terță.

(3) Se aplică următoarele norme pentru verificarea utilizării finale prevăzute și riscul de deturnare de la aceasta:

3.1. În cazul în care producătorul unui bun enumerat în anexa IIIa secțiunea 1 solicită o autorizație pentru exportul unor astfel de produse către un distribuitor, autoritatea competentă evaluează dispozițiile contractului încheiat de către producător și distribuitor, precum și măsurile pe care le iau aceștia pentru a se asigura că bunurile nu vor fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală.

3.2. În cazul în care se solicită o autorizație pentru exportul de bunuri enumerate în anexa III secțiunea I către un utilizator final, autoritatea competentă poate, atunci când evaluează riscul de deturnare, ține seama de dispozițiile contractuale aplicabile și de declarația privind utilizarea finală semnată de către utilizatorul final, în cazul în care există o astfel de declarație. În cazul în care nu există o declarație privind utilizarea finală, este responsabilitatea exportatorului să demonstreze identitatea utilizatorului final și modul în care vor fi utilizate bunurile. În cazul în care exportatorul nu furnizează suficiente informații privind utilizatorul final și utilizarea finală, se consideră că autoritatea competentă are motive întemeiate să creadă că bunurile ar putea fi utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală.

3.3. Comisia, în cooperare cu autoritățile competente din statele membre, poate adopta orientări în materie de bune practici referitoare la evaluarea utilizării finale și a scopului în care ar urma să fie folosită asistența tehnică.

(4) În plus față de criteriile stabilite la alineatul (1), atunci când evaluează o cerere de autorizație globală, autoritatea competentă trebuie să ia în considerare aplicarea de către exportator de mijloace proporționale și adecvate și de proceduri care să asigure conformitatea cu dispozițiile și obiectivele prezentului regulament și cu termenii și condițiile de autorizare.

Articolul 7d

Interzicerea tranzitului

Este interzis ca o persoană fizică sau juridică, entitate sau organism, inclusiv un parteneriat, indiferent dacă are reședința sau este stabilit într-un stat membru sau nu, să efectueze tranzitul unor bunuri enumerate în anexa IIIa, dacă el sau ea știe că este prevăzut ca o parte din bunurile trimise să fie utilizate pentru a aplica pedeapsa capitală într-o țară terță.

Articolul 7e

Obligația de obținere a unei autorizații pentru anumite servicii

(1) Un furnizor de asistență tehnică sau un broker care furnizează unul din următoarele servicii către o persoană, entitate sau organism dintr-o țară terță, gratuit sau nu, are nevoie de o autorizație:

- (a) asistență tehnică în legătură cu bunurile enumerate în anexa IIIa, indiferent de proveniența acestora; și
- (b) servicii de intermediere privind bunurile enumerate în anexa IIIa, indiferent de proveniența acestora.

(2) Pentru luarea deciziilor privind cererile de autorizare pentru furnizarea de servicii de intermediere privind bunurile enumerate în anexa IIIa, se aplică mutatis mutandis articolul 7c.

Pentru luarea deciziilor privind cererile de autorizare pentru furnizarea de asistență tehnică în legătură cu bunurile enumerate în anexa IIIa, se ține seama de criteriile de la articolul 7c pentru a evalua:

- (a) dacă asistența tehnică respectivă ar urma să fie furnizată către o persoană, entitate sau organism care ar putea folosi bunurile pentru care asistența tehnică este furnizată în scopul aplicării pedepsei capitale; și
 - (b) dacă asistența tehnică respectivă ar urma să fie folosită pentru a repara, dezvolta, produce, testa, întreține sau asambla bunurile enumerate în anexa IIIa sau pentru a furniza asistență tehnică către o persoană, entitate sau organism care ar putea folosi bunurile pentru care este furnizată în scopul aplicării pedepsei capitale.
- (3) Alineatul (1) nu se aplică în cazul furnizării de asistență tehnică în cazul în care
- (a) asistența tehnică constă în furnizarea unor informații din domeniul public; sau
 - (b) asistența tehnică reprezintă minimumul necesar pentru instalarea, funcționarea, întreținerea sau repararea bunurilor enumerate în anexa IIIa al căror export a fost autorizat de o autoritate competentă în conformitate cu prezentul regulament.”

11. Articolul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8

Tipuri de autorizații și autoritățile emitente

(1) Prezentul regulament instituie o autorizație generală de export a Uniunii pentru anumite exporturi prevăzute în anexa IIIb.

Autoritatea competentă a statului membru în care are reședința sau este stabilit exportatorul poate interzice exportatorului să utilizeze această autorizație, în cazul în care există bănuieli întemeiate cu privire la capacitatea acestuia de a se conforma condițiilor autorizației sau unei dispoziții din legislația privind controlul exporturilor.

Autoritățile competente ale statelor membre fac schimb de informații privind toți exportatorii cărora li s-a retras dreptul de a utiliza autorizația generală de export a Uniunii, cu excepția cazului în care acestea stabilesc faptul că un anumit exportator nu va încerca să exporte bunurile enumerate în anexa IIIa prin intermediul unui alt stat membru. În acest scop, se utilizează un sistem securizat și criptat pentru schimbul de informații.

(2) Autorizația pentru exporturi altele decât cele menționate la alineatul (1) pentru care este necesară o autorizație în temeiul prezentului regulament este acordată de autoritatea competentă a statului membru în care are reședința sau este stabilit exportatorul, în conformitate cu lista din anexa I. Autorizația poate fi individuală sau globală, în cazul în care vizează bunurile enumerate în anexa III sau în anexa IIIa. Autorizația pentru bunurile enumerate în anexa II trebuie să fie o autorizație individuală.

(3) Autorizația de tranzit pentru bunurile enumerate în anexa II se acordă de autoritatea competentă a statului membru în care are reședința sau este stabilită persoana fizică sau juridică, entitatea sau organismul care transportă bunurile pe teritoriul vamal al Uniunii, în conformitate cu lista din anexa I. În cazul în care persoana, entitatea sau organismul respectiv nu are reședința sau nu este stabilit într-un stat membru, autorizația este acordată de autoritatea competentă a statului membru prin care bunurile intră pe teritoriul vamal al Uniunii. Acest tip de autorizație este o autorizație individuală.

(4) Autorizația pentru importurile care necesită emiterea unei autorizații în temeiul prezentului regulament este acordată de autoritatea competentă a statului membru în care este stabilit muzeul, în conformitate cu lista din anexa I. Autorizația pentru bunurile enumerate în anexa II trebuie să fie o autorizație individuală.

(5) Autorizația pentru furnizarea de asistență tehnică în legătură cu bunurile enumerate în anexa II este acordată de către:

(a) autoritatea competentă din statul membru în care are reședința sau este stabilit furnizorul de asistență tehnică, în conformitate cu lista din anexa I sau, dacă nu există un astfel de stat membru, autoritatea competentă a statului membru al cărei cetățean este furnizorul de asistență tehnică sau a cărui legislație a fost respectată pentru constituirea sau înregistrarea acestuia, în cazul în care asistența urmează să fie acordată unui muzeu din dintr-o țară terță; sau

(b) autoritatea competentă din statul membru în care este stabilit muzeul, în conformitate cu lista din anexa I, în cazul în care asistența urmează să fie acordată unui muzeu din Uniune.

(6) Autorizația pentru furnizarea asistenței tehnice în legătură cu bunurile enumerate în anexa III sau în anexa IIIa este acordată de autoritatea competentă a statului membru în care are reședința sau este stabilit furnizorul de asistență tehnică, în conformitate cu lista din anexa I sau, dacă nu există un astfel de stat membru, de autoritatea competentă a statului membru al căru cetățean este furnizorul de asistență tehnică sau a cărui legislație a fost respectată pentru constituirea sau înregistrarea acestuia.

(7) Autorizația pentru furnizarea unor servicii de intermediere pentru bunurile enumerate în anexa III sau în anexa IIIa este acordată de autoritatea competentă a statului membru în care are reședința sau este stabilit brokerul, în conformitate cu lista din anexa I, sau, dacă nu există un astfel de stat membru, de autoritatea competentă a statului membru al căru cetățean este brokerul sau a cărui legislație a fost respectată pentru constituirea sau înregistrarea acestuia. Aceste autorizații se acordă pentru o cantitate stabilită de produse specifice care circulă între două sau mai multe țări terțe. Amplasamentul produselor în țara terță de origine, utilizatorul final și amplasamentul exact al acestuia se precizează într-un mod clar.

(8) Solicitanții furnizează autorității competente toate informațiile relevante necesare pentru cererile de autorizații individuale sau globale pentru exportul sau serviciile de intermediere, pentru autorizații de asistență tehnică, pentru autorizații de import individuale sau pentru autorizații de tranzit individuale.

În ceea ce privește exporturile, autoritățile competente trebuie să primească informații complete, în special cu privire la utilizatorul final, țara de destinație și utilizarea finală a bunurilor.

În ceea ce privește serviciile de intermediere, autoritățile competente trebuie să primească în special detalii legate de amplasamentul bunurilor în țara terță de origine, o descriere clară a bunurilor și cantității acestora, părțile terțe implicate în tranzacție, țara terță de destinație, utilizatorul final din țara respectivă și amplasamentul exact al acestuia.

Acordarea unei autorizații poate fi condiționată de o declarație cu privire la utilizarea finală, dacă este cazul.

(9) Prin derogare de la alineatul (8), în cazul în care un producător sau un reprezentant al producătorului urmează să exporte sau să vândă și să transfere bunuri care sunt incluse în anexa III punctul 3.2 sau 3.3 sau în anexa IIIa secțiunea 1 către un distribuitor dintr-o țară terță, producătorul trebuie să furnizeze informații cu privire la pregătirile realizate și la măsurile luate pentru a împiedica utilizarea bunurilor incluse în anexa III punctul 3.2 sau 3.3 în scopul torturii sau altor pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante sau pentru a împiedica utilizarea bunurilor incluse în anexa IIIa secțiunea 1 în scopul aplicării pedepsei capitale, cu privire la țara de destinație, și, în măsura în care acestea sunt disponibile, la utilizarea finală și utilizatorii finali ai bunurilor.

(10) La solicitarea unui mecanism național de prevenire înființat în temeiul protocolului adițional la Convenția din 1984 împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante, autoritățile competente pot decide să pună la dispoziția acestuia informațiile primite de la un solicitant cu privire la țara de destinație, destinatar, utilizarea finală și utilizatorii finali sau, dacă e cazul, distribuitor și la pregătirile și măsurile menționate la alineatul (9). Autoritățile competente audiază solicitantul înainte ca informațiile să fie puse la dispoziție și pot impune restricții asupra modului în care pot fi utilizate aceste informații. Autoritățile competente iau decizii în conformitate cu legislația și practicile naționale.

(11) Statele membre prelucrează cererile de autorizații individuale sau globale într-un termen care urmează să fie stabilit de legislația sau practica națională.”

12. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Autorizații

(1) Autorizațiile de export, import și tranzit se eliberează pe un formular întocmit după modelul de la anexa V. Autorizațiile privind serviciile de intermediere se eliberează pe un formular întocmit după modelul de la anexa VI. Autorizațiile privind asistența tehnică se eliberează pe un formular întocmit după modelul de la anexa VII. Aceste autorizații sunt valabile în întreaga Uniune. O autorizație este valabilă de la trei până la douăsprezece luni, cu posibilitatea unei prelungiri de până la douăsprezece luni. Perioada de validitatea unei autorizații globale este de la un an la trei ani, cu posibilitatea unei prelungiri de până la doi ani.

(2) O autorizație de export acordată în conformitate cu articolul 6 sau cu articolul 7c implică autorizarea exportatorului de a furniza asistență tehnică utilizatorului final, în măsura în care asistența este necesară pentru instalarea, funcționarea, întreținerea sau repararea bunurilor care au autorizație de export.

(3) Autorizațiile se pot elibera pe cale electronică. Procedurile specifice se stabilesc pentru fiecare țară. Statele membre care folosesc această opțiune informează Comisia despre aceasta.

(4) Autorizațiile de export, import și tranzit, furnizarea de asistență tehnică sau de servicii de intermediere sunt supuse oricărei cerințe și condiții pe care autoritatea competentă le consideră adecvate.

(5) Autoritățile competente pot, în conformitate cu prezentul regulament, să refuze acordarea unei autorizații și să anuleze, să suspende, să modifice sau să retragă o autorizație de export deja acordată.”

13. La articolul 10, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) În cazul în care se prezintă o declarație vamală privind bunurile enumerate în anexele II, III sau IIIa și se confirmă că nu s-a acordat nicio autorizație în temeiul prezentului regulament pentru exportul sau importul dorit, autoritățile vamale rețin bunurile declarate și aduc la cunoștința exportatorului sau importatorului posibilitatea de a solicita o autorizație, în conformitate cu prezentul regulament. În cazul în care nu se prezintă nicio cerere de autorizație în termen de șase luni de la data reținerii sau în cazul în care autoritatea competentă respinge cererea, autoritățile vamale dispun de bunurile reținute în conformitate cu dreptul intern aplicabil.”

14. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Obligația de notificare și de consultare

(1) Un stat membru notifică celelalte state membre și Comisia în cazul în care autoritățile sale competente, enumerate în anexa I, iau decizia de a respinge o cerere de autorizație în temeiul prezentului regulament sau în cazul în care acestea anulează o autorizație pe care au acordat-o. Notificarea respectivă se efectuează cel târziu la treizeci de zile de la data deciziei sau a anulării.

(2) Autoritatea competentă consultă, prin canale diplomatice, dacă e necesar sau dacă e cazul, autoritatea sau autoritățile care, pe durata celor trei ani precedenți, au respins o cerere de autorizație de export, tranzit, furnizare de asistență tehnică către o persoană, entitate sau organism dintr-o țară terță sau furnizare de servicii de intermediere în temeiul prezentului regulament, în cazul în care aceasta primește o cerere privind exportul, tranzitul, furnizarea de asistență tehnică către o persoană, entitate sau organism dintr-o țară terță sau furnizarea de servicii de intermediere ce implică o operațiune identică, în esență, menționată într-o cerere anterioară de acest tip și consideră că ar trebui, cu toate acestea, să se acorde o autorizație.

(3) În cazul în care, după consultările menționate la alineatul (2), autoritatea competentă decide să acorde autorizația, statul membru respectiv informează de îndată statele membre și Comisia cu privire la decizia sa și explică motivele pentru aceasta, prezentând, după caz, informații justificative.

(4) În cazul în care refuzul acordării unei autorizații se bazează pe o interdicție națională în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) sau cu articolul 7a alineatul (4), acesta nu constituie o decizie de respingere a unei cereri în înțelesul alineatului (1) din prezentul articol.

(5) Toate notificările necesare în temeiul prezentului articol se realizează prin intermediul unui sistem de schimb de informații securizat și criptat.”

15. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Modificarea anexelor

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 15a în ceea ce privește modificarea anexelor I, II, III, IIIa, IIIb, IV, V VI și VII. Datele din anexa I privind autoritățile competente din statele membre sunt modificate pe baza informațiilor furnizate de statele membre.

În cazul modificării anexelor II, III, IIIa sau IIIb atunci când există motive imperioase de urgență care impun acest lucru, procedura prevăzută la articolul 15b se aplică actelor delegate adoptate în conformitate cu prezentul articol.”

16. Se introduce următorul articol:

„Articolul 12a

Cererile de adăugare a unor bunuri la una din listele de bunuri

(1) Fiecare stat membru poate adresa Comisiei o cerere justificată temeinic pentru a adăuga bunuri concepute sau comercializate în scopul aplicării legii la anexa II, anexa III sau anexa IIIa. O astfel de cerere trebuie să includă informații referitoare la:

(a) conceperea și caracteristicile bunurilor;

- (b) toate scopurile în care pot fi utilizate bunurile; și
- (c) normele naționale sau internaționale care ar fi încălcate în cazul în care bunurile ar fi utilizate în scopul aplicării legii.

Atunci când adresează cererea Comisiei, statul membru solicitant transmite și celorlalte state membre cererea sa.

(2) În termen de trei luni de la primirea cererii, Comisia poate solicita statului membru solicitant să furnizeze informații suplimentare, în cazul în care consideră că cererea nu abordează unul sau mai multe aspecte relevante sau că sunt necesare informații suplimentare privind unul sau mai multe aspecte relevante. Aceasta comunică aspectele asupra cărora este necesară furnizarea de informații suplimentare. Comisia transmite întrebările sale și celorlalte state membre. Celelalte state membre pot, de asemenea, furniza Comisiei informații suplimentare în scopul evaluării cererii.

(3) În cazul în care consideră că nu este necesar să solicite informații suplimentare sau, dacă este cazul, la primirea informațiilor suplimentare pe care le-a solicitat, Comisia inițiază, în termen de douăzeci de săptămâni de la primirea cererii, respectiv de la primirea informațiilor suplimentare, procedura de adoptare a modificării solicitate sau informează statele membre solicitante cu privire la motivele pentru care nu a procedat astfel.”

17. La articolul 13 se introduce următorul alineat:

„(3a) Comisia întocmește un raport anual care cuprinde rapoartele de activitate anuale menționate la alineatul (3). Raportul anual se pune la dispoziția publicului.”

18. Se introduce următorul articol:

„Articolul 13a

Prelucrarea datelor cu caracter personal

Datele cu caracter personal sunt prelucrate și fac obiectul schimburilor de informații în conformitate cu normele prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului (*) și în Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului (**).

(*) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

(**) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).”

19. Articolul 15a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15a

Exercitarea delegării

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 12 este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 16 decembrie 2016. Comisia întocmește un raport cu privire la delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește în mod tacit, pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de reînnoiri cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 12 poate fi revocată în orice moment de către Parlamentul European sau de către Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu afectează valabilitatea actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare (*).

(5) Imediat după adoptarea unui act delegat, Comisia notifică simultan Parlamentului European și Consiliului acest lucru.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12 intră în vigoare numai în cazul în care nu au fost exprimate obiecții nici de către Parlamentul European, nici de către Consiliu în termen de două luni de la notificarea actului către Parlamentul European și Consiliu sau dacă, înainte de expirarea acestei perioade, Parlamentul European și Consiliul informează Comisia că nu au obiecții. Termenul se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

(*) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.”

20. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 15b

Procedura de urgență

(1) Actele delegate adoptate în temeiul prezentului articol intră în vigoare fără întârziere și se aplică atât timp cât nu se formulează nicio obiecție în conformitate cu alineatul (2). În notificarea unui act delegat Parlamentului European și Consiliului se precizează motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.

(2) Fie Parlamentul European, fie Consiliul poate formula obiecții cu privire la un act delegat, în conformitate cu procedura menționată la articolul 15a alineatul (6). Într-un astfel de caz, Comisia abrogă actul imediat, în urma notificării deciziei de a formula obiecții de către Parlamentul European sau de către Consiliu.

Articolul 15c

Grupul de coordonare pentru combaterea torturii

(1) Se înființează un Grup de coordonare pentru combaterea torturii, prezidat de un reprezentant al Comisiei. Fiecare stat membru numește un reprezentant în acest grup.

(2) Grupul examinează orice chestiune privind punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv, fără limitare, schimbul de informații privind practicile administrative și orice întrebări care pot fi ridicate de către președinte sau de către un reprezentant al unui stat membru.

(3) Grupul de coordonare pentru combaterea torturii poate consulta, ori de câte ori consideră necesar, exportatorii, brokerii, furnizorii de asistență tehnică și alte părți interesate vizate de prezentul regulament.

(4) Comisia înaintează Parlamentului European un raport anual scris referitor la activitățile, analizele și consultările Grupului de coordonare pentru combaterea torturii.

Raportul anual se elaborează ținând seama în mod corespunzător de nevoia de a nu aduce atingere intereselor comerciale ale persoanelor fizice sau juridice. Discuțiile din cadrul grupului sunt confidențiale.

Articolul 15d

Revizuire

(1) Până la 31 iulie 2020 și din cinci în cinci ani după aceea, Comisia reexaminează punerea în aplicare a prezentului regulament și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cuprinzător de punere în aplicare și de evaluare a impactului, care poate conține propuneri în vederea modificării acestuia. În cadrul reexaminării se va evalua dacă este nevoie să se includă activitățile cetățenilor UE din străinătate. Statele membre furnizează Comisiei toate informațiile necesare pentru întocmirea raportului.

(2) Secțiunile speciale ale raportului abordează următoarele aspecte:

- (a) Grupul de coordonare pentru combaterea torturii și activitatea acestuia. Raportul se elaborează ținând seama în mod corespunzător de nevoia de a nu aduce atingere intereselor comerciale ale persoanelor fizice sau juridice. Discuțiile din cadrul grupului sunt confidențiale; și
- (b) informații privind măsurile adoptate de statele membre în temeiul articolului 17 alineatul (1) și notificate Comisiei în temeiul articolului 17 alineatul (2)."

21. La articolul 18, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Prezentul regulament are același domeniu de aplicare teritorială ca tratatele, cu excepția articolului 3 alineatul (1) primul paragraf, a articolului 4 alineatul (1) primul paragraf, a articolelor 4a, 5, 6a, 7, 7b și 7d, a articolului 8 alineatele (1)-(4) și a articolului 10, care se aplică pe:

- teritoriul vamal al Uniunii;
- teritoriile spaniole Ceuta și Melilla;
- teritoriului german Helgoland.”

22. Anexele se modifică după cum urmează:

(a) în anexa II, punctul 1.1 se înlocuiește cu următorul text:

Codul NC	Descriere
„ex 4421 90 97 ex 8208 90 00	1.1. Spânzurători, ghilotine și cuțite de ghilotină”;

- (b) în anexa III, secțiunile 4 și 5 se elimină;
- (c) se introduce o nouă anexă IIIa, al cărei text este redat în anexa I la prezentul regulament;
- (d) se introduce o nouă anexă IIIb, al cărei text este redat în anexa II la prezentul regulament;
- (e) se adaugă o nouă anexă VI, al cărei text este redat în anexa III la prezentul regulament;
- (f) se adaugă o nouă anexă VII, al cărei text este redat în anexa IV la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării sale în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Punctul 9 de la articolul 1 și, în măsura în care se introduce articolul 7e, punctul 10 de la articolul 1 se aplică de la 17 martie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 23 noiembrie 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

I. KORČOK

ANEXA I

„ANEXA IIIa

BUNURI SUSCEPTIBILE DE A FI UTILIZATE PENTRU A APLICA PEDEAPSA CAPITALĂ, MENȚIONATE LA ARTICOLUL 7b

Codul NC	Descriere
ex 2933 53 90 [(a)-(f)] ex 2933 59 95 [(g) și (h)]	1. Produse care ar putea fi utilizate pentru execuția ființelor umane prin injecție letală, după cum urmează: 1.1. Anestezice barbiturice cu acțiune scurtă sau medie, inclusiv, dar nelimitându-se la: (a) amobarbital (CAS RN 57-43-2) (b) amobarbital sodic (CAS RN 64-43-7) (c) pentobarbital (CAS RN 76-74-4) (d) pentobarbital sodic (CAS 57-33-0) (e) secobarbital (CAS RN 76-73-3) (f) secobarbital sodic (CAS RN 309-43-3) (g) tiopental (CAS RN 76-75-5) (h) tiopental sodic (CAS RN 71-73-8), cunoscut și sub denumirea de tiopentonă de sodiu (<i>thiopentone sodium</i>)
ex 3003 90 00 ex 3004 90 00 ex 3824 90 96	Notă: Acest articol controlează, de asemenea, produsele care conțin unul dintre anestezicele incluse în grupul anestezicelor barbiturice cu acțiune scurtă sau medie.”

ANEXA II

„ANEXA IIIb

AUTORIZAȚIE GENERALĂ DE EXPORT A UNIUNII NR. EU GEA 1236/2005

Partea I – Bunuri

Prezenta autorizație generală de export se aplică bunurilor enumerate la orice rubrică din anexa IIIa la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului (*).

De asemenea, se aplică furnizării de asistență tehnică utilizatorului final, în măsura în care asistența este necesară pentru instalarea, funcționarea, întreținerea sau repararea acestor bunuri care au autorizație de export și în cazul în care este asigurată de exportator.

Partea a II-a – Destinații

Nu este necesară o autorizație de export în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1236/2005 pentru livrările către o țară sau un teritoriu care face parte din teritoriul vamal al Uniunii, care, în sensul acestui regulament, include Ceuta, Helgoland și Melilla [articolul 18 alineatul (2)].

Prezenta autorizație generală de export este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii pentru exporturile către următoarele destinații:

Teritoriile daneze care nu sunt incluse în teritoriul vamal:

- Groenlanda;
- Insulele Feroe.

Teritoriile franceze care nu sunt incluse în teritoriul vamal:

- Noua Caledonie și teritoriile dependente;
- Polinezia franceză;
- Saint-Barthélemy;
- Saint Pierre și Miquelon;
- Teritoriile Australe și Antarctice Franceze;
- Insulele Wallis și Futuna.

Teritoriile olandeze care nu sunt incluse în teritoriul vamal:

- Aruba;
- Bonaire;
- Curaçao;
- Saba;
- Sint Eustatius;
- Sint Maarten.

Teritoriile britanice relevante care nu sunt incluse în teritoriul vamal:

- Anguilla;
- Insulele Bermude;
- Insulele Falkland;
- Insulele Turks și Caicos;
- Georgia de Sud și Insulele Sandwich de Sud;

- Gibraltar;
- Montserrat;
- Sfânta Elena și teritoriile dependente.

Africa de Sud

Albania

Andorra

Argentina

Australia

Benin

Bolivia

Bosnia și Herțegovina

Canada

Capul Verde

Columbia

Costa Rica

Djibouti

Ecuador

Elveția (inclusiv Büsingen și Campione d'Italia)

Filipine

Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei

Gabon

Georgia

Guinea-Bissau

Honduras

Islanda

Kârgâzstan

Liberia

Liechtenstein

Mexic

Moldova

Mongolia

Muntenegru

Mozambic

Namibia

Nepal

Nicaragua

Norvegia

Noua Zeelandă

Panama

Paraguay

Rwanda

San Marino

Serbia

Seychelles

Timorul de Est

Turcia

Turkmenistan

Ucraina

Uruguay

Uzbekistan

Venezuela

Partea a III-a – Condiții și cerințe pentru utilizarea prezentei autorizații generale de export

1. Prezenta autorizație generală de export nu poate fi utilizată în cazul în care:

- (a) exportatorului i s-a interzis utilizarea prezentei autorizații generale de export în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005;
- (b) exportatorul a fost informat de către autoritățile competente ale statului membru în care își are reședința sau în care este stabilit că bunurile în cauză sunt sau pot fi destinate, integral sau parțial, fie pentru reexportul către o țară terță, fie pentru a fi utilizate în scopul aplicării pedepsei capitale într-o țară terță;
- (c) exportatorul știe sau are motive întemeiate să creadă că bunurile în cauză sunt destinate, integral sau parțial, fie pentru reexportul către o țară terță, fie pentru a fi utilizate în scopul aplicării pedepsei capitale într-o țară terță;
- (d) bunurile în cauză sunt exportate către o zonă scutită de taxe vamale sau un antrepozit liber situat într-o zonă acoperită de prezenta autorizație generală de export;
- (e) exportatorul este producătorul medicamentelor în cauză și nu a încheiat un acord cu forță juridică obligatorie cu distribuitorul, ceea ce înseamnă că acesta din urmă trebuie să efectueze toate livrările și transferurile sub rezerva încheierii unui acord cu forță juridică obligatorie care dispune, de preferință sub rezerva unei sancțiuni contractuale disuasive, ca clientul:
 - (i) să nu utilizeze bunurile primite de la distribuitor pentru a aplica pedeapsa capitală;
 - (ii) să nu furnizeze sau să transfere bunurile către o terță parte, în cazul în care clientul știe sau are motive întemeiate să creadă că bunurile sunt destinate a fi utilizate pentru aplicarea pedepsei capitale; și
 - (iii) să impună aceleași cerințe oricărei părți terțe către care clientul ar putea furniza sau transfera oricare dintre bunuri;
- (f) exportatorul nu este producătorul medicamentelor în cauză și nu a primit o declarație semnată privind destinatarul final din partea destinatarului final din țara de destinație;
- (g) exportatorul medicamentelor nu a încheiat un acord cu forță juridică obligatorie cu distribuitorul sau utilizatorul final care prevede, de preferință sub rezerva unei sancțiuni contractuale disuasive, ca distribuitorul sau, în cazul în care contractul a fost încheiat de către utilizatorul final, utilizatorul final să obțină o autorizație prealabilă din partea exportatorului pentru:
 - (i) orice transfer sau livrare a oricărei părți a transportului către o autoritate de asigurare a respectării legii dintr-o țară sau un teritoriu care nu a abolit pedeapsa capitală;

- (ii) orice transfer sau livrare a oricărei părți a transportului către o persoană fizică sau juridică, o entitate sau un organism care achiziționează bunurile relevante pentru o astfel de autoritate de asigurare a respectării legii sau care furnizează servicii care implică utilizarea bunurilor relevante către o astfel de autoritate de asigurare a respectării legii; și
 - (iii) orice reexport sau transfer al oricărei părți a transportului către o țară sau un teritoriu care nu a abolit pedeapsa capitală; sau
 - (h) exportatorul bunurilor care nu sunt medicamente nu a încheiat cu utilizatorul final un acord cu forță juridică obligatorie menționat la litera (g).
2. Exportatorii care utilizează prezenta autorizație generală de export nr. EU GEA 1236/2005 informează autoritățile competente din statul membru în care își au reședința sau în care sunt stabiliți cu privire la prima utilizare a prezentei autorizații generale de export în termen de maxim 30 de zile de la data efectuării primului export.
- De asemenea, exportatorii au obligația de a raporta în declarația vamală utilizarea prezentei autorizații generale de export nr. EU GEA 1236/2005, indicând în rubrica 44 codul relevant din baza de date TARIC.
3. Cerințele de raportare aferente utilizării prezentei autorizații generale de export, precum și eventualele informații suplimentare pe care statul membru de export le-ar putea solicita despre produsele exportate în temeiul prezentei autorizații generale de export sunt definite de statele membre.

Un stat membru poate solicita ca exportatorii care își au reședința sau care sunt stabiliți în statul membru respectiv să se înregistreze înainte de prima utilizare a prezentei autorizații generale de export. Fără a aduce atingere articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, înregistrarea este automată și este notificată exportatorului de către autoritățile competente fără întârziere și, în orice caz, în termen de zece zile lucrătoare de la primire.

(*) Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO L 200, 30.7.2005, p. 1)."

ANEXA III

„ANEXA VI

FORMULARUL DE AUTORIZARE PENTRU FURNIZAREA SERVICIILOR DE INTERMEDIERE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9 ALINEATUL (1)

Specificații tehnice:

Formularul care se găsește mai jos are un format de 210 × 297 mm, cu o toleranță maximă de 5 mm în minus și de 8 mm în plus. Dimensiunile rubricilor au la bază o unitate de măsură de o zecime de inci pe orizontală și o șesime de inci pe verticală. Subdiviziunile au la bază o unitate de măsură de o zecime de inci pe orizontală.

UNIUNEA EUROPEANĂ

1	1. Brokerul care solicită autorizația (numele întreg și adresa completă) ☐	AUTORIZAȚIE PENTRU FURNIZAREA SERVICIILOR DE INTERMEDIERE LEGATE DE BUNURILE SUSCEPTIBILE DE A FI UTILIZATE PENTRU A APLICA TORTURA SAU PEDEAPSA CAPITALĂ [REGULAMENTUL (CE) NR. 1236/2005 AL CONSILIULUI]		
	2. Persoana fizică sau juridică, entitatea sau organismul care exportă bunurile din țara terță în cauză în țara terță de destinație (numele întreg și adresa completă)	3. Nr. autorizației ☐ Autorizație individuală ☐ Autorizație globală	4. Data expirării	
	5. Destinatarii din țara terță de destinație (numele întreg și adresa completă) ☐ Utilizator final ☐ Distribuitor ☐ Altele	6. Țara terță în care se află bunurile	Codul țării	
		7. Țara terță de destinație	Codul țării	
	8. Utilizatorul final sau distribuitorul din țara terță de destinație (numele întreg și adresa completă) în cazul în care este diferit de destinatar ☐ Utilizator final ☐ Distribuitor	9. Statul membru în care își are reședința sau în care este stabilit brokerul Dacă nu există un astfel de stat membru, statul membru al cărui cetățean este brokerul sau în care acesta este constituit ca persoană juridică, entitate sau organism		
	10. Părțile terțe implicate (de exemplu, agentul)	Autoritatea emitentă		
	11. Utilizarea finală (după caz)	12. Informații precise cu privire la locul în care se află bunurile în țara terță		
	13. Descrierea produsului	14. Nr. crt. 1	15. Codul SA	16. Cantitatea
			17. Moneda și valoarea	
13. Descrierea produsului	14. Nr. crt. 2	15. Codul SA	16. Cantitatea	
			17. Moneda și valoarea	
13. Descrierea produsului	14. Nr. crt. 3	15. Codul SA	16. Cantitatea	
			17. Moneda și valoarea	
18. Cerințe și condiții specifice				
19. Subsemnatul certifică că, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului și sub rezerva cerințelor, condițiilor și procedurilor stabilite în prezentul formular și în apendicele la care acesta face referire, autoritatea competentă a autorizat serviciile de intermediere privind bunurile descrise în căsuța 13				
20. Numărul de apendice				
Întocmită la (locul, data)				
Numele (dactilografiat sau scris cu majuscule)				
Semnătura: (Ștampila autorității emitente)				

Notă explicativă privind formularul**«Autorizație pentru furnizarea serviciilor de intermediere legate de bunurile susceptibile de a fi utilizate pentru a aplica tortura sau pedeapsa capitală [Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului (*)]»**

Acest formular de autorizare se utilizează pentru emiterea unei autorizații pentru furnizarea de servicii de intermediere în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1236/2005.

Autoritatea emitentă este autoritatea definită la articolul 2 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Este o autoritate inclusă în lista autorităților competente din anexa I la regulamentul respectiv.

Rubrica 1	<i>Brokerul care solicită autorizația</i>	Se indică numele și adresa completă a brokerului care solicită autorizația. Conceptul de „broker” este definit la articolul 2 litera (l) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005.
Rubrica 3	<i>Nr. autorizației</i>	Se completează numărul autorizației și se bifează rubrica corespunzătoare pentru a indica dacă autorizația este individuală sau globală [a se vedea articolul 2 literele (p) și (q) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 pentru definiții].
Rubrica 4	<i>Data expirării</i>	Se indică ziua (două cifre), luna (două cifre) și anul (patru cifre). Durata de valabilitate a unei autorizații individuale este cuprinsă între trei luni și douăsprezece luni, iar cea a unei autorizații globale între un an și trei ani. La expirarea perioadei de valabilitate, se poate solicita, dacă este necesar, o prelungire.
Rubrica 5	<i>Destinatarul</i>	Se indică numele și adresa destinatarului din țara terță de destinație, precum și dacă acesta este utilizator final, distribuitor astfel cum este menționat la articolul 2 litera (r) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 sau o parte cu un alt rol în cadrul tranzacției. Dacă destinatarul este distribuitor dar folosește, de asemenea, o parte a transportului pentru o utilizare finală specifică, se bifează atât „Distribuitor”, cât și „Utilizator final” și se menționează în rubrica 11 utilizarea finală.
Rubrica 6	<i>Țara terță în care se găsesc bunurile</i>	Se indică atât numele țării în cauză, cât și codul adecvat al țării preluat din lista codurilor stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (**). A se vedea Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei (***)
Rubrica 7	<i>Țara terță de destinație</i>	Se indică atât numele țării în cauză, cât și codul adecvat al țării preluat din lista codurilor stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 471/2009. A se vedea Regulamentul (UE) nr. 1106/2012.
Rubrica 9	<i>Statul membru emitent</i>	Se indică, pe rândul adecvat, atât numele statului membru în cauză, cât și codul adecvat al țării preluat din lista codurilor stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 471/2009. A se vedea Regulamentul (UE) nr. 1106/2012.
Rubrica 11	<i>Utilizarea finală</i>	Se descrie cât mai exact cum vor fi utilizate bunurile și se indică, de asemenea, dacă utilizatorul final este o autoritate de aplicare a legii așa cum este definită la articolul 2 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 sau un furnizor care asigură formarea cu privire la utilizarea bunurilor tranzacționate prin intermediere. Nu se completează nimic în această rubrică dacă serviciile de intermediere sunt furnizate de un distribuitor, cu excepția cazului în care distribuitorul însuși folosește o parte din bunuri pentru o utilizare finală specifică.

Rubrica 12	<i>Se precizează locația bunurilor din țara terță din care urmează să fie exportate.</i>	Se descrie locul în care se află bunurile în țara terță din care urmează să fie furnizate persoanei, entității sau organismului menționat/ă în rubrica 2. Locația trebuie să fie o adresă din țara menționată în rubrica 6; se pot indica, de asemenea, informații similare care descriu locul în care se află bunurile. Nu este permisă indicarea unui număr al unei căsuțe de la oficiul poștal sau a unei adrese poștale similare.
Rubrica 13	<i>Descrierea produsului</i>	Descrierea bunurilor ar trebui să includă o referință la un produs specific din anexa III sau IIIa la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Se indică eventual informațiile de pe ambalajul bunurilor respective. În cazul în care nu este suficient spațiu în rubrica 13, se continuă pe o foaie albă anexată, precizându-se numărul autorizației. Numărul acestor appendice se indică în rubrica 20.
Rubrica 14	<i>Nr. crt.</i>	Această rubrică se completează numai pe versoul formularului. Asigurați-vă că nr. crt. corespunde numărului produsului indicat în rubrica 14 care se află lângă cea cu descrierea produsului corespunzător, pe partea recto.
Rubrica 15	<i>Codul SA</i>	Codul SA este un cod vamal atribuit bunurilor în cadrul Sistemului armonizat. În cazul în care se cunoaște codul din Nomenclatura Combinată a UE, este posibilă indicarea acestuia în loc. A se vedea Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 2015/1754 al Comisiei (****) pentru versiunea actuală a Nomenclaturii Combinate.
Rubrica 17	<i>Moneda și valoarea</i>	Se indică valoarea produsului (prețul la care este scos la vânzare produsul) și moneda aferentă (fără conversia în altă monedă). Dacă nu se cunoaște acest preț, se indică valoarea estimativă, precedată de mențiunea VE. Pentru indicarea monedei se folosește codul alfabetic (ISO 4217:2015).
Rubrica 18	<i>Cerințe și condiții specifice</i>	În rubrica 18 se indică informații despre produsul 1, 2 sau 3 (se precizează care) descris în rubricile 14 și 16 anterioare. În cazul în care nu este suficient spațiu în rubrica 18, se continuă pe o foaie albă anexată, precizându-se numărul autorizației. Numărul de appendice se indică în rubrica 20.
Rubrica 20	<i>Numărul de appendice</i>	După caz, se indică aici numărul apendicelor (a se vedea explicațiile de la rubricile 13 și 18).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO L 200, 30.7.2005, p. 1).

(**) Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului (JO L 152, 16.6.2009, p. 23).

(***) Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7).

(****) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1754 al Comisiei din 6 octombrie 2015 de modificare a anexei I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful vamal comun (JO L 285, 30.10.2015, p. 1)."

ANEXA IV

„ANEXA VII

**FORMULARUL DE AUTORIZARE PENTRU FURNIZAREA ASISTENȚEI TEHNICE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 9
ALINEATUL (1)**

Specificații tehnice:

Formularul care se găsește mai jos are un format de 210 × 297 mm, cu o toleranță maximă de 5 mm în minus și de 8 mm în plus. Dimensiunile rubricilor au la bază o unitate de măsură de o zecime de inci pe orizontală și o șesime de inci pe verticală. Subdiviziunile au la bază o unitate de măsură de o zecime de inci pe orizontală.

UNIUNEA EUROPEANĂ

1	1	Furnizorul de asistență tehnică care solicită autorizația (numele întreg și adresa completă) ☐	AUTORIZAȚIE PENTRU FURNIZAREA ASISTENȚEI TEHNICE LEGATE DE BUNURILE SUSCEPTIBILE DE A FI UTILIZATE PENTRU A APLICA TORTURA SAU PEDEAPSA CAPITALĂ [REGULAMENTUL (CE) NR. 1236/2005 AL CONSILIULUI]	
	2	Persoana fizică sau juridică, entitatea sau organismul pentru care urmează să se furnizeze asistență tehnică (numele întreg și adresa completă)	3	Nr. autorizației În baza articolului ☐ 3 ☐ 4 ☐ 7a ☐ 7d
	4		4	Data expirării
	5	Persoana fizică sau juridică, entitatea sau organismul indicat/ă în căsuța 2 este: ☐ muzeu ☐ o agenție de aplicare a legii ☐ o instituție de învățământ sau de formare ☐ un furnizor de servicii de reparație sau de întreținere sau de alte servicii tehnice legate de bunurile pentru care se acordă asistență tehnică ☐ un producător de bunuri în legătură cu care se acordă asistență tehnică ☐ niciuna din cele de mai sus. Se specifică activitatea persoanei fizice sau juridice, entității sau organismului indicat/ă în căsuța 2	6	Țara terță sau statul membru pentru care urmează să se acorde asistență tehnică (numele și codul)
1			7	Prezenta autorizație se aplică: ☐ unei singure prestări de servicii de asistență tehnică ☐ asistenței tehnice furnizate de-a lungul unei perioade de timp. Se indică perioada în cauză:
			8.	Statul membru în care își are reședința sau în care este stabilit furnizorul asistenței tehnice Dacă nu există un astfel de stat membru, statul membru al cărui cetățean este furnizorul de asistență tehnică sau în care acesta este constituit ca persoană juridică, entitate sau organism
	9	Descrierea tipului de bunuri în legătură cu care se acordă asistență tehnică	Autoritatea emitentă	
	10	Descrierea asistenței tehnice autorizate		
	11	În cazul în care persoana, entitatea sau organismul indicat/ă în căsuța 2 este dintr-o țară terță, asistența tehnică va fi furnizată: ☐ în UE în respectiva țară terță ☐ de către personal din țara respectivă ☐ dintr-o altă țară terță (se specifică țara)		
	12.	Descrierea tuturor formărilor privind utilizarea bunurilor în legătură cu care se acordă asistență tehnică, care vor fi furnizate persoanei fizice sau juridice sau organismului indicat/ă în căsuța 2	13.	Formarea privind utilizarea bunurilor menționate în căsuța 9 va fi furnizată de: ☐ furnizorul de asistență tehnică menționat în căsuța 1 ☐ o parte terță care acționează în numele furnizorului de asistență tehnică sau în asociere cu acesta (numele întreg și adresa completă)
	14	Cerințe și condiții specifice		
	15	Subsemnatul certifică că, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului și sub rezerva cerințelor, condițiilor și procedurilor stabilite în prezentul formular și în apendicele la care acesta face referire, autoritatea competentă a autorizat furnizarea de asistență tehnică privind bunurile descrise în căsuța 9.		
	16	Numărul de appendice		
	Întocmită la (locul, data)			
	Numele (dactilografiat sau scris cu majuscule)			
	Semnătura: (Ștampila autorității emitente)			

Notă explicativă privind formularul

«Autorizație pentru furnizarea asistenței tehnice în legătură cu bunurile susceptibile de a fi utilizate pentru a aplica tortura sau pedeapsa capitală [Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului (*)]»

Acest formular de autorizare se utilizează pentru a autoriza furnizarea de asistență tehnică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. În cazul în care asistența tehnică însoțește un export pentru care se acordă autorizație prin sau în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, nu se utilizează acest formular, cu excepția situațiilor în care:

- asistența tehnică este legată de bunurile enumerate în anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 [a se vedea articolul 3 alineatul (2)]; sau
- asistența tehnică legată de bunurile enumerate în anexa III sau în anexa IIIa la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 depășește limitele a ceea ce este necesar pentru asigurarea instalării, funcționării, întreținerii sau reparației bunurilor exportate [a se vedea articolul 9 alineatul (2) și, în ceea ce privește bunurile enumerate în anexa IIIa, partea 1 din Autorizația generală de export a Uniunii Europene nr. EU GEA 1236/2005 din anexa IIIb la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005].

Autoritatea emitentă este autoritatea definită la articolul 2 litera (h) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Este o autoritate inclusă în lista autorităților competente din anexa I la regulamentul respectiv.

Autorizațiile se emit pe acest formular de o pagină, însoțit de appendice, dacă este cazul.

Rubrica 1	<i>Furnizorul de asistență tehnică care solicită autorizația</i>	Se indică numele solicitantului și adresa completă a acestuia. Furnizorul de asistență tehnică este definit la articolul 2 litera (m) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. În cazul în care asistența tehnică însoțește un export care face obiectul unei autorizații, se indică, de asemenea, numărul vamal al solicitantului, dacă este posibil, și se indică totodată în rubrica 14 numărul autorizației de export aferente.
Rubrica 3	<i>Nr. autorizației</i>	Se completează numărul autorizației și se bifează rubrica corespunzătoare pentru a indica articolul din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 în temeiul căruia se acordă autorizația.
Rubrica 4	<i>Data expirării</i>	Se indică ziua (două cifre), luna (două cifre) și anul (patru cifre). Durata de valabilitate a unei autorizații este cuprinsă între trei și douăsprezece luni. La expirarea perioadei de valabilitate, se poate solicita, dacă este necesar, o prelungire.
Rubrica 5	<i>Activitatea persoanei fizice sau juridice, entității sau organismului menționat/ă în rubrica 2</i>	Se indică principala activitate a persoanei, entității sau organismului pentru care urmează să se furnizeze asistența tehnică. Termenul «autoritate însărcinată cu aplicarea legii» este definit la articolul 2 litera (c) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Dacă principala activitate nu se regăsește pe listă, se bifează rubrica «niciuna din cele de mai sus» și se descrie principala activitate utilizând termeni generici (de exemplu, distribuitor angro, distribuitor cu amănuntul, spital).
Rubrica 6	<i>Țara terță sau statul membru pentru care urmează să se acorde asistența tehnică</i>	Se indică atât numele țării în cauză, cât și codul adecvat al țării preluat din lista codurilor stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului (**). A se vedea Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei (***). În rubrica 6 se menționează un stat membru numai dacă autorizația se acordă în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005.

Rubrica 7	<i>Tipul de autorizație</i>	Se indică dacă asistența tehnică este furnizată într-o anumită perioadă, caz în care se precizează, în zile, săptămâni sau luni, perioada în care furnizorul de asistență tehnică trebuie să răspundă solicitărilor de consiliere, suport sau formare. O singură prestare de servicii de asistență tehnică se referă la o singură solicitare specifică de consiliere sau suport sau la o formare specifică (chiar dacă este vorba despre un curs care durează mai multe zile).
Rubrica 8	<i>Statul membru emitent</i>	Se indică, pe rândul adecvat, atât numele statului membru în cauză, cât și codul adecvat al țării preluat din lista codurilor stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 471/2009. A se vedea Regulamentul (UE) nr. 1106/2012.
Rubrica 9	<i>Descrierea tipului de bunuri în legătură cu care se acordă asistența tehnică</i>	Se descrie tipul de bunuri în legătură cu care se acordă asistența tehnică. Descrierea ar trebui să includă o referință la un produs specific din anexa II, III sau IIIa la Regulamentul (CE) nr. 1236/2005.
Rubrica 10	<i>Descrierea asistenței tehnice autorizate</i>	Se descrie clar și precis asistența tehnică. Se introduce o trimitere la data și numărul unui acord încheiat de furnizorul de asistență tehnică sau se anexează un astfel de acord, după caz.
Rubrica 11	<i>Modul de furnizare a asistenței tehnice</i>	Rubrica 11 nu se completează dacă autorizația se acordă în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005. Dacă serviciile de asistență tehnică sunt furnizate dintr-o altă țară terță decât cea în care destinatarul își are reședința sau este stabilit, se indică atât numele țării în cauză, cât și codul adecvat al țării preluat din lista codurilor stabilite în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 471/2009. A se vedea Regulamentul (UE) nr. 1106/2012.
Rubrica 12	<i>Descrierea formării privind utilizarea bunurilor în legătură cu care se acordă asistența tehnică</i>	Se indică dacă, pe lângă suportul tehnic sau serviciul tehnic care face obiectul definiției asistenței tehnice de la articolul 2 litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1236/2005, se asigură și formarea utilizatorilor bunurilor respective. Se indică ce tip de utilizatori vor beneficia de această formare și se specifică obiectivele și conținutul programului de formare.
Rubrica 14	<i>Cerințe și condiții specifice</i>	În cazul în care nu este suficient spațiu în rubrica 14, se continuă pe o foaie albă anexată, precizându-se numărul autorizației. Numărul de apendice se indică în rubrica 16.
Rubrica 16	<i>Numărul de apendice</i>	După caz, se indică aici numărul apendicelor (a se vedea explicațiile de la rubricile 10 și 14).

(*) Regulamentul (CE) nr. 1236/2005 al Consiliului din 27 iunie 2005 privind comerțul cu anumite bunuri susceptibile de a fi utilizate pentru a impune pedeapsa capitală, tortura și alte pedepse sau tratamente cu cruzime, inumane sau degradante (JO L 200, 30.7.2005, p. 1).

(**) Regulamentul (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 mai 2009 privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1172/95 al Consiliului (JO L 152, 16.6.2009, p. 23).

(***) Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7)."